

Sygn. akt I Co 1225/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Korzonek

Protokolant: Marta Kolonko

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 roku w Raciborzu

na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej we W.

z udziałem : E. C. , M. L., E. Ż.

o zawezwanie do próby ugodowej

postanawia:

zasądzić od wnioskodawcy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej we W. na rzecz przeciwnika E. C. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I Co 1225/15

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 29 września 2015 roku

W dniu 29 września 2015 roku na posiedzeniu jawnym o zawezwaniu do próby ugodowej nie stawiła się wnioskodawczyni, jak również jej pełnomocnik. Obecny na posiedzeniu pełnomocnik uczestniczki postępowania E. C. złożył wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 186 §1 k.p.c. jeżeli wzywający nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową.

Na podstawie §2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.) zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy radcy prawnego, a także charakter sprawy i wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

W rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu nie została określona stawka minimalna dla spraw dotyczących wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Na podstawie § 5 cyt. rozporządzenia wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Sąd ustalił zatem wynagrodzenie radcy prawnego w niniejszej sprawie na podstawie §8 ust. 1 cyt. rozporządzenia, przyjmując stawkę stosowaną w sprawach o zabezpieczenie spadku, dokonanie spisu inwentarza, odrzucenie spadku, ogłoszenie

testamentu i nakazanie jego złożenia, zarządu spadku nieobjętego i wyjawienie przedmiotów spadkowych, kierując się ponadto kryteriami określonymi w §2 ust. 1 tj. mając na względzie charakter sprawy, a także nakład pracy radcy prawnego i jego wkład w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy. Zdaniem Sądu stawka w kwocie 60 złotych odpowiada nakładowi pracy radcy prawnego w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej, skoro nawet w sprawach o stwierdzenie nabycia spadku, które wymagają nieporównywalnie większego nakładu pracy radcy prawnego należne minimalne wynagrodzenie wynosi 60 złotych. Stąd zdaniem Sądu przyznanie wyższej kwoty wynagrodzenia byłoby naruszeniem kryteriów z cytowanego §2 rozporządzenia i skutkowałoby przyznaniem wynagrodzenia bez uwzględnienia charakteru sprawy, a także przyznaniem wynagrodzenia nieadekwatnego do nakładu pracy pełnomocnika. Należy podkreślić, że w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej nie chodzi o rozstrzygnięcie sporu. Postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej ma charakter samodzielnego postępowania pomocniczego (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 czerwca 1985 r. – III CZP 28/85), a jego istota i cel wyraża się w dopuszczalności uregulowania niektórych spraw cywilnych w drodze ugody sądowej przed „wniesieniem pozwu”. Tak więc zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie miało zastosowania do obliczenia wynagrodzenia rady prawnego kryterium wartości przedmiotu sporu, do którego odnosi się §6 cyt. rozporządzenia. Nieporównywalny jest również nakład pracy pełnomocnika w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej oraz w postępowaniu rozpoznawczym, stąd przyznanie wynagrodzenia w odniesieniu do wartości przedmiotu byłoby niesłuszne i również naruszające kryteria płynące z §2 cyt. rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie cytowanych przepisów Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.